

فقط «غیر ممکن»، غیر ممکن است؛
هرگز از کلمه‌ی «هرگز» استفاده نکنید.

تا اراده‌ای هست، راهی نیز هست

سه نفر، در مطب یک دکتر، با هم گفت‌وگو می‌کردند. هر سه نفر، جواب آزمایش‌های‌شان را در دست داشتند. دکتر به هر سه، گفته بود که براساس آزمایش‌های انجام‌شده، به بیماری‌های لاعلاجی مبتلا شده‌اند؛ به صورتی‌که دیگر امیدی به ادامه‌ی زندگی برای آنان وجود ندارد. در آینده‌ای نزدیک، عمرشان به‌پایان می‌رسد. در واقع، آنان داشتند در این باره صحبت می‌کردند که می‌خواهند باقی‌مانده‌ی عمرشان را چه‌کار کنند.

نفر اول گفت: «من در زندگی‌ام همیشه مشغول کسب و تجارت بوده‌ام و حالا که نگاه می‌کنم حتی یک‌روز از زندگی‌ام را به تفریح و استراحت نپرداخته‌ام؛ اما حالا که متوجه شده‌ام بیش از چند روزی از عمرم باقی نمانده، می‌خواهم تمام ثروتم را در این چند روز، خرج کام‌جویی و لذت از دنیا کنم. می‌خواهم جاهایی بروم که یک‌عمر، خیال رفتنش را داشتم؛ چیزهایی را بپوشم که دلم می‌خواست، اما نپوشیده‌ام؛ کارهایی انجام دهم که به‌علت مشغله‌ی زیاد انجام ندادم و چیزهایی بخورم که تا به حال نخورده‌ام.»

نفر دوم می‌گوید: «من نیز یک‌عمر، درگیر تجارت بوده و از اطرافیانم غافل بوده‌ام. اولین کاری که می‌کنم، این است که می‌روم سراغ پدر و مادرم و آنان را به خانه‌ام می‌آورم تا این چند روز را در کنار آنان و همراه با همسر و فرزندانم سپری کنم. در این چند روز می‌خواهم به تمام دوستان و فامیلم سر بزنم و از بودن با آنان لذت ببرم. در این چند روز باقی‌مانده، می‌خواهم نصف ثروتم را صرف کارهای خیرخواهانه کنم و نیمی دیگر را برای خانواده‌ام بگذارم تا پس از مرگ من، دچار مشکل‌های مالی نشوند.»

نفر سوم با شنیدن سخنان دو نفر اول، لحظه‌ای ساکت ماند، اندیشید و سپس گفت: «من مانند شما هنوز ناامید نشده‌ام و امیدم را از زندگی از دست نداده‌ام. من می‌خواهم سال‌های سال عمر کنم و از زنده‌بودنم، لذت ببرم. اولین کاری که می‌خواهم انجام بدهم، این است که دکترم را عوض کنم؛ می‌خواهم سراغ دکترهای باتجربه‌تری بروم؛ **می‌خواهم زنده بمانم و زنده می‌مانم.**»

ناامیدی، نقطه‌ی مرگ است. آن‌هنگام که انسان، امیدش را از دست می‌دهد، مرگ را به‌سوی خود فراخوانده است. مهم‌ترین چیز در زندگی، این است که هنگام تکنها، امیدمان را از دست ندهیم و با این اندیشه، به آینده نگاه کنیم که همیشه راهی هست، اگر اراده و ایمانی برای پیدا کردن راه حل باشد.

منبع: «مشکلات را شکلات کنید» «مسعود لعلی»